

מעל
15,000 קוראים

אמרנו לכם: אושר עד
התחילו למכור מכוניות
כנגד רשת ויקטורי רוצה
לשווק דירות

מורה: מה
אתם
מקבלים
אם תחלקו
תפוז"א
לשמונה?
תלמיד:
תפוז'יפס.

כשהייתי קטן לא היה אכפת לי מה אני
לובש, כשאני מסתכל בתמונות שלי,
אני רואה שגם להורי לא היה אכפת.

כשהמתקין מתעצל לעלות לגג

לכל אחד יש את
החבר הזה ששומע
מטוס בשמים וישר
מעדן שהמלחמה
עם איראן חזרה.

עבודת צוות היא דבר
חיוני, היא מאפשרת
לכל אחד להאשים
מישהו אחר

דבר העורך

הכווץ כה' "סר צלם מעליהם וה' אתנו"

שאל הצדיק רבי יהודה לייב אלטר מגור בעל ה"שפת
אמת": מדוע השתמשו יהושע וכלב בדימוי של צל -
"סר צלם מעליהם"?

וביאר הוא משל למה הדבר דומה: לאדם ההולך לבדו
בחושך, בהביטו אל האופק השחור, מתוקף הבדידות
מדמין הוא לעצמו כל מיני דמויות, קולות וצלילים
המערורים בו פחד וחלחלה...

והנה ברגע שמתקרב למקום מבין הוא כי אין אלה
דמויות כלל אלה צללים...

כן הוא הנמשל: אומרים יהושע וכלב למרגלים: אתם
מספרים כי ראיתם ערים גדולות ובצורות ובני ענקים -
אין זה אלא מתוך דימיון הפחד שלכם... לכן: "ואתם אל
תראו את עם הארץ" היו אמיצים וכשנגיע לשם אתם
תבחינו מיד כי "סר צלם מעליהם" - כל זה לא היה אלא
צל שהפחיד אתכם...

כך אנו הרבה דמיונות ופחדים עוצרים אותנו מלהתקדם
הלאה לכן נתגבר כארי ונפרוץ קדימה אל היעוד שלנו

בהערכה רבה נר זלמל

לרפואת יונה בת דינה תחי'

פגשתי אתמול מישהו שאמר לי שאני כל היום רק מחפש
לתבוע אנשים

אפשר לתבוע אותו על זה?

שווה קריאה

וואי מה נפל עלי... שמי יחזקאל, עבדתי כנהג משאית, ופרנסתי את משפחתי. היות שבימי בחרותי

למדתי בישיבה, אז לא וויתרתי על קביעת עיתים לתורה. יום אחד הציע לי אחד קרוב משפחה, להשקיע בפרויקט שלו בצפון עם רווחים מאוד
מפתים. אמרתי לעצמי שקרוב משפחה לא יפיל את שאר בשרו והלכתי על זה. לאחר כשנה הנייד שלי מצלצל, על הקו אחד מהמשקיעים והוא
צועק לי: "יחזקאל, כל ההשקעה ירדה לטמיון! זה תרגיל עוקץ. קרוב המשפחה שלך, נמלט לחו"ל". תוך כמה ימים קיבלתי תביעה על חמישה וחצי
מיליון שקלים! במקביל הוצא עיקול זמני על כל נכסיי. הייתי ממש שבר כלי. עורכי הדין נתנו לי להבין שכמעט אין מה לעשות. בתוך כל המערבולת
הזו, עצרתי ואמרתי לעצמי: "יחזקאל, אולי הקדוש ברוך הוא רוצה ממך משהו? ואז הציע לי מישהו לעלות למעונו של שר התורה הגאון רבי חיים
קנייבסקי זצ"ל, לשפוך את ליבי. הגשתי לרב מכתב שהכנתי. לא הצלחתי לעצור ופרצתי בבכי. רבי חיים קרא את המכתב, הרים את עיניו, הביט בי
ברוך ואמר לי בנועם: "גם לי יש חובות... אם תקבל עליך חובות של עול תורה, החובות האלו יסורו ממך". נישקתי את ידו של רבי חיים והרגשתי
שסלע כבד ירד לי מהלב. סמוך ובטוח בהבטחתו, ונפנית כל כולי ל טפל בחובות מסוג אחר. הייתי קם שעתיים לפני הנץ לומד שעתיים, מתפלל
בהנץ ויוצא לעבודה. בערב לומד עד השעות המאוחרות. לאחר שמונה חודשים הציע לי חבר לפקד את קברו של האור החיים הקדוש. כשעמדתי
על הציון הקדוש, הופתעתי, במקום להתפלל על החובות, התפללתי על הרוחניות: "אם בזכות הצדיק אצליח תוך חודש להפוך לאברך כולל, אני
מקבל על עצמי ללמוד בכל שבוע את ביאור 'אור החיים' על הפרשה".

לאחר עשרים ושמונה ימים, תוך כדי העבודה כאב חד פילח את גבי, מה שהתברר כפריצת דיסק. קיבלתי חופשת מחלה לשבועיים. אני יושב בבית
פתאום קול פנימי אמר לי: "יחזקאל, זה סימן משמים. תעזוב את העבודה וקבל על עצמך עול תורה!". ואכן כך עשיתי. יום אחד הבן שלי מתקשר:
"אבא", "יש לי חבר שאבא שלו מנהל משרד עורכי דין, אולי תתקשר אליו". עורך הדין הזה התגלה כיהודי עם לב חם, וכששמע את הסיפור הכואב,
הוא קישר אותי עם עורך דין בכיר וגם אצלו הסיפור נגע לליבו והחליט לפעול ללא תמורה רק הזהיר אותי שלא אתמלא בתקווה. יומיים חלפו, ואני
מקבל טלפון "יחזקאל", "נמחקו לך כל החובות! כשנפגשנו סיפר לי שמה שקרה ממשי השגחה פרטית: עורך הדין הכיר את עורך הדין התובע מטעם
הבנק, והוא נחשב מבחינת המעמד לתלמידו. הוא ניהל עימו שיחה אישית ב'שפה שלהם', וגער בו בחביבות ובנחישות על שהם נטפלים לאדם כזה
שעשה את הדברים בתום לב וממיתים עליו אסון. ואז קרה הלא יאמן: עורך הדין הסכים באורח פלא למשוך את התביעה ממני (לא מהשאר).
כיום אני יושב באוהלה של תורה מבוקר עד ערב כאברך לכל-דבר. כנהג משאית המשכורת היתה כפול ארבעה ולא גמרתי את החודש, וכעת יש לי
די מחסורי ואני מצליח אפילו להפריש חומש מכל הכנסותיי למטרת החזקת תורה. חוויתי על בשרי את דברי רבי נחוניא בן הקנה 'כל המקבל עליו
עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ'.

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

זה שאת כבר 3 שנים לומדת נהיגה
לא אומר שאת סטודנטית

כשאני שותה אלכוהול
כולם אומרים לי
"אלכוהוליסטית"
אבל כשאני שותה פאנטה
אף אחד לא אומר לי שאני
"פנטסטית"

מורה בכיתה בישראל:
מה לא ברור? ביקשתי שתסדרו את
השולחנות ב-ח' לא בר!
מורה בכיתה בסין:
מה לא ברור? ביקשתי שתסדרו את
השולחנות ב-键 לא ב-盘!

כולנו ניסינו להוריד את כל
הצבעים בבת אחת

שלחנו לאליאקספרס שלט לדלת, רשמנו לו את
השם משפחה ושיצור איתנו קשר לפני, וזה
התוצאה... 🤡🤡🤡

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א ויוצא דבת הארץ...

המרגלים אמרו רק מספר מילים מועט, שהתפרשו כדיבה על ארץ ישראל, ומזה השתלשלו כל הצרות שפקדו את עם ישראל. דיבור זה גרם לחורבן שני בתי המקדש ולגלות הנוראה, שבה מצויים אנו עד היום הזה. האדם הוא בחיר היצירה, דרגתו היא מעל כל היצורים הקיימים בעולם: החיות, הבהמות, הציפורים ושאר בעלי החיים. מהי עליונותו של האדם?

"וייצר ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם... וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה" (בראשית ב, ז). מה הכוונה "לנפש חיה"? תרגם אונקלוס: "לרוח ממללא", שניתן בו כוח הדיבור. נאמר בתהלים (נח, ב): "הָאָמֶן אֶלֶם צִדְקַתְךָ דְּבָרֶיךָ", ודרשו על כך חז"ל (חולין פט ע"א): "מה אומנותו של אדם בעולם הזה? - ישים עצמו כאילים". ישנם סוגים רבים של אומנות: אלקטרוניקה, נגרות, חשמלאות, הנדסה, רפואה ועוד רבים. מאמצים רבים צריך להשקיע כדי ללמוד את האומנות שבה חפץ, אף לימוד חלק קטן של האומנות מצריך לימוד והשקעה מרובים. ומהי האומנות הגדולה ביותר של האדם בחייו?

חז"ל מגלים לנו: "ישים עצמו כאילים". חשוב לשתוק ולעשות עצמו כאילם, אך עדיין אין זו האומנות האמיתית. אומנותו האמיתית של האדם היא לדעת בדיק אימתי לשתוק, ואימתי לפתוח את הפה, וכשפותח את הפה - איך לדבר, מה לומר, ובאיזו צורה. מדוע זו אומנות?

הקב"ה ראה, שכאשר האדם משתמש בכוח הדיבור - הוא בונה עולמות. הגמרא (חולין שם) ממשכה ושואלת: "יכול אף בדברי תורה?" - האם גם בדברי תורה צריך האדם לשתוק? ומשיבה בהמשך הפסוק מתהלים: "צדק תדברון" - על ידי פתיחת הפה לדיבור בדברי התורה המכונה "צדק", בונה האדם את העולם כולו, כמו שאמרו בגמרא (ברכות סד ע"א) על תלמידי חכמים שהם "מריבים שלום בעולם, שנאמר (ישעיה נד, ג) 'וְכָל בְּנֵי אָדָם יִשְׁלָמוּ בְּפִיךָ', אל תקרי בניך אלא בוניך".

כמו כן, יש לפתוח את הפה גם לתפילה ולחסד, כפי שממשיך דוד המלך בתהלים: "מִיִּשְׁרָיִם תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם".

כשם שניתן לבנות על ידי כוח הדיבור, אפשר, חלילה, גם להרוס עולמות. ה"חפץ חיים" זצ"ל, בהקדמתו לספרו על שמירת הלשון, כותב: "בראותי החורבן הנורא מהעוון הזה של דיבור לשון הרע שיסתי מותני" - הוא שינס מותניו וכתב את הספר "חפץ חיים", ובו פירט מה מותר לדבר, ומה אסור, מתי מותר לדבר, ומתי אסור. ובמילים אחרות, כיצד לנהוג באומנות הדיבור.

אדם עומד להיכנס לביתו, כמה צריך הוא להיזהר על כל מילה ומילה שיוציא מפיו, כמה עליו להתחנן ולהתפלל טרם נכנס לבית: "ה' יתברך, עוזרני שלא יצא מפִי, חס ושלום, דיבור של הקנטה וכעס".

לפעמים בהערה קטנה שמעיר לאנשי ביתו, עלול הוא לגרום צער וחורבן נורא ואיום, ומצד שני - במילה טובה ובעידוד יכול לבנות שלום בית ורוב ברכה. סיפר אדם שראה מסכן שהלך בצידי הדרכים, אותו הלך סבל משעורה בעינו והתבייש להיראות לעיני הבריות. אמר לו אותו אדם: "מה אתה עושה עסק משעורה? בסך הכל קצת נפיחות - מה קרה?? אילו היתה לי שעורה, לא הייתי מתבייש..."

למחרת בבוקר קם אף הוא עם שעורה בעין... לפעמים אדם אינו מרגיש מהו כוחו של הדיבור... דברים רבים שקורים לו ולמשפחתו נגרמים בגלל אי שמירת אומנות הדיבור. הרמב"ן כותב באגרתו לבנו: "תתנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת, לכל אדם ובכל עת, ובזה תינצל מן הכעס שהיא מידה רעה להחטיא בני אדם". הרמב"ן לא אמר לבנו לעבוד על מידת הכעס, אלא להתרגל לדבר בנחת בכל מקום ובכל עת. אם תדבר בנחת תימשך עליך רוח של קדושה, ותזכה למידת הענוה ולכל המידות הטובות.

שבת שלום ולמבורך!

